

A6M2-N Rufe

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

WEEKEND
edition

item # 84208

Lehké a obratné Zero se stalo během druhé světové války symbolem japonských vzdušných sil. Během války byly postupně uváděny další verze Zer, přičemž jednou z nejikoničtějších je jeho plováková verze, známá pod spojeneckým kódovým označením Rufe.

V roce 1940 se císařské námořnictvo rozhodlo ke konverzi stíhačky Mitsubishi A6M2, která právě procházela zkušebním bojovým nasazením v Číně, na stíhací hydroplán. Firma Mitsubishi byla plně vytížena výrobou Zer a dalších typů letadel. Proto se námořnictvo obrátilo na firmu Nakajima, která na konci roku 1941 zahájila licenční výrobu stíhaček A6M2 ve svém závodu v Koizumi. Firma měla volné konstrukční i výrobní kapacity, a proto jí byla zadána výše zmíněná specifikace 15-Shi.

Hlavním konstruktérem byl jmenován Shinobu Mitsutake. Jeho tým se snažil co nejvíce využít konstrukci letounu A6M2. Někteří autoři uvádí, že Mitsutake vyšel u konstrukce sériových stíhacích hydroplánů z pozemní verze stíhačky A6M2, tedy z Modelu 11, která neměla sklápěcí koncové oblouky křídla. Ve skutečnosti přinejmenším několik prvních desítek sériových strojů sklápěcí koncové oblouky mělo. Na ukořistěných Rufe je tento konstrukční prvek doložen ještě u 37. vyrobeného letounu.

K trupu Zera konstruktéři přidali centrální plovák s kovovou konstrukcí a potahem. Byl připevněn pylonek k hlavnímu nosníku křídla a upevněn k zadnímu nosníku křídla vzpěrou ve tvaru „V“. Pylon byl umístěn zhruba v místech, kde mělo Zero připevněnu přídatnou nádrž a byl v něm zabudován systém chlazení oleje. Absence přídatné nádrže byla nahrazena nádržemi v plováku. Stabilizační plováky byly namontovány na samostatných pylonech. Na potahu křídla přibýly oproti Zeru krytky pro přístup k vnitřní konstrukci křídla a pylonům. Toto elegantní řešení upevnění centrálního plováku bylo použito již u dvouplošníku FIM Pete a přispělo k vysoké aerodynamické čistotě Mitsutakeho konstrukce. Centrální plovák a jeho dynamické účinky, které působily na trupovou konstrukci při vzletu, manévrech s přetížením a při přistání, vyvolaly potřebu zesílit konstrukci trupu v oblasti kokpitu dodatečným přeplátováním.

Na prvních několika desítkách strojů byl shora na centrálním plováku instalován systém pro proplachování palivových nádrží. Armatury tohoto systému, které vystupovaly z plováku v jeho horní části, byly chráněny polokulovitým krytem. Plovák byl rovněž vybaven kormidlem. Poslední výraznou změnou oproti Zeru bylo zvětšení svislé ocasní plochy kvůli stabilitě stroje.

Testy prototypu začaly v den japonského útoku na Havaj a intenzivně pokračovaly během počátku roku 1942. Prototyp byl přestavěn z pozemní verze Zera A6M2 Model 11 v. č. (6)69. Následujících devět letounů A6M2-N mělo být u Nakajimy vyrobeno přestavbou z palubních stíhaček Mitsubishi A6M2 Model 21, mezi nimi byly i stroje v. č. (5)159 a (3)312, které se na palubě letadlové lodi Shōkaku zúčastnily útoku na Havaj. Konstrukce takto přestavěných hydroplánů však trpěla korozí. Proto nebyla přestavba A6M2-N v. č. 8 a 9 realizována a stroj č. 10 byl již kompletně vyroben jako nový. Ve výkonech ale nový typ přilíš

nepřevyšoval srovnatelné hydroplány. Narostla hmotnost kvůli plovákům a změnám konstrukce, i když na druhou stranu ubyl podvozek Zera a přistávací hák. Stroj si ovšem zachoval vynikající obratnost a stabilitu ve střední a vyšší letové hladině i poměrně dobré letové vlastnosti v nižších výškách. Prázdná hmotnost vzrostla oproti A6M2 Model 21 přibližně o 14 % a maximální rychlost klesla na 433 km/h v 5000 m z původních 509 km/h ve výšce 4400 metrů u Zera Model 21. Hydroplán měl dolet 1781 km a maximální vytrvalost šest hodin.

Výzbroj tvořily stejně jako u A6M2 dva 20mm kanóny v křídle a dva kulomety ráže 7,7 mm v trupu. Letouny mohly nést dvě 30kg nebo 60kg pumy podvěšené pod křídlem. Oproti Zeru Model 21 však nebyly vybaveny kruhovou směrovou anténou v zadní části kokpitu a neměly opěrku hlavy za sedačkou pilota.

Tento stíhací hydroplán nejdříve dostal označení Rei-Shiki Ichi Gata Suijō Sentōki (Stíhací hydroplán Typ 0 Model 1). V červenci byl letoun císařským námořnictvem přijat a zařazen do služby pod označením Ni-Shiki Suijō Sentōki, neboli stíhací hydroplán Typ 2. Nesl zkrácené označení A6M2-N. Nakajima zvažovala přípravu dalšího stíhacího hydroplánu, který měl dosahovat rychlosti až 463 km/h, ale nakonec od jeho přípravy upustila.

Sériová výroba byla zahájena v dubnu roku 1942 a skončila v červenci 1943, protože v červnu téhož roku byla zahájena výroba stíhacích hydroplánů Kawanishi NIK Kyofu (Rex). Nakajima vyrobila celkem 258 hydroplánů A6M2-N, přičemž nejvyšší počet strojů v jednom měsíci opustil bránu závodu v Koizumi v dubnu 1943 (24 ks). Jakmile Spojenci zaznamenali tento stroj v leteckých střetnutích, přidělili mu jako plovákovému letounu kódové označení mužským křestním jménem Rufe.

Zbarvení a označování

Hydroplány Rufe měly zpočátku nátěr šedou barvou na všech plochách, který byl nastříkán na červenohnědou základovou barvu. Kvůli prevenci koroze byly aluminiovou barvou natřeny i vnitřní plochy prostoru vztlakových klapek namísto barvy Aotake, která byla obvyklá u stíhaček A6M Zero. V únoru 1943 dostaly námořní stíhací jednotky pokyn nastříkat letouny na horních plochách tmavě zeleným maskovacím nátěrem. Pozemní personál obvykle využil barvy, které byly dostupné pro údržbu letounů jiných kategorií, které již zelený nátěr měly. V případě jednotek s hydroplány to byly letouny firem Aichi, Mitsubishi a Kawanishi. Odstíny jejich kamuflážních barev se mírně lišily dle dodavatele barev. Nelze vyloučit ani použití kořistních barev, například v Rabaulu, případně využití barvy určené pro válečná plavidla. V závěrečných měsících výroby dostaly nové letouny A6M2-N na horních plochách standardní nátěr tmavě zelenou barvou D1, která měla odstín specifický pro dodavatele firmy Nakajima.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

*

INSTR. SYMBOLY

*

INSTRUKTION SINNBILDEN

*

SYMBOLES

*

記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

SAND
BROUSIT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODŘÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PLEASE, CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTIONS ON www.eduard.com

PARTS

*

DÍLY

*

TEILE

*

PIÈCES

*

部品

PLASTIC PARTS

A>

82210 A

D>

82210 D

L>

82210 L

G>

82210 G

T>

82210 T

U>

82210 U

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

*

BARVY

*

FARBEN

*

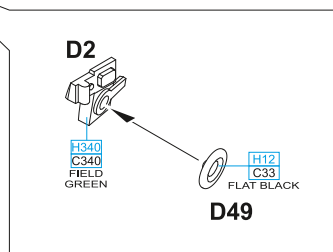
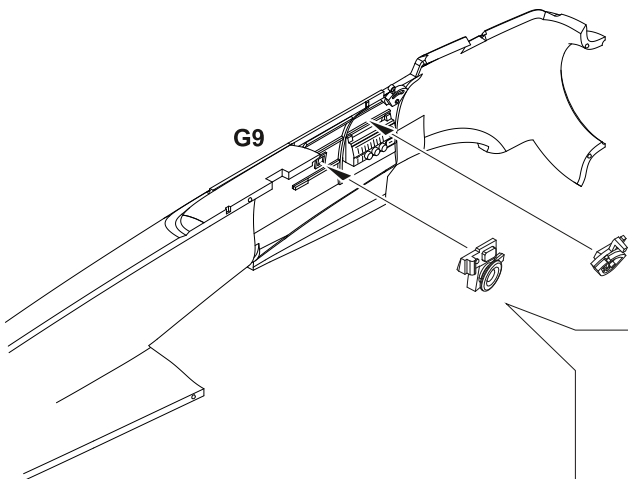
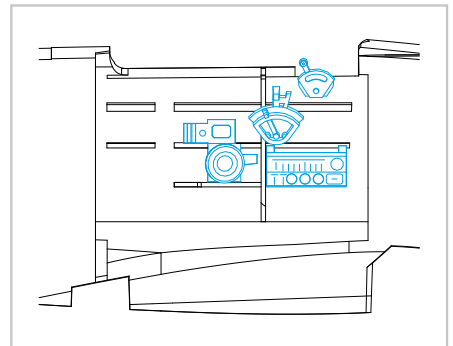
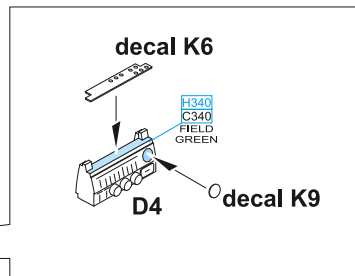
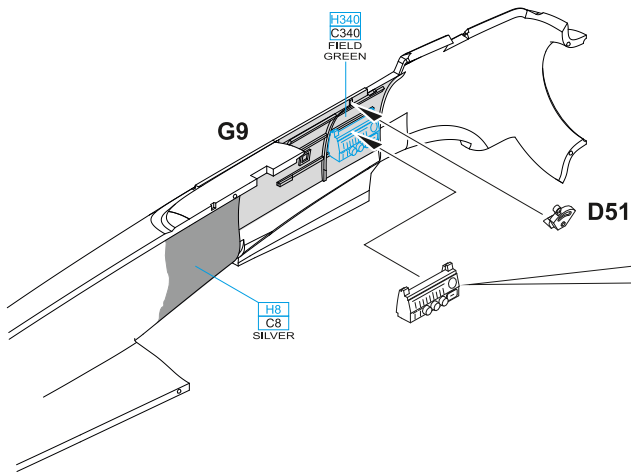
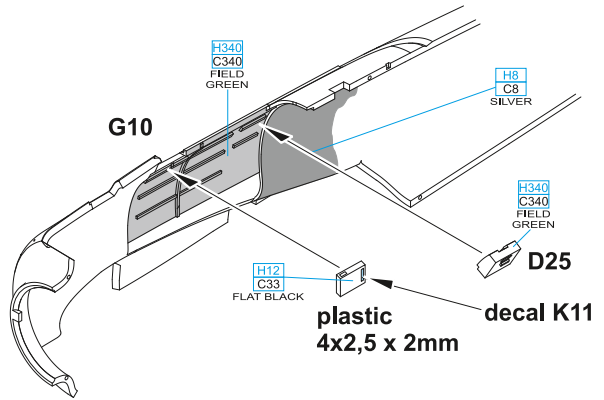
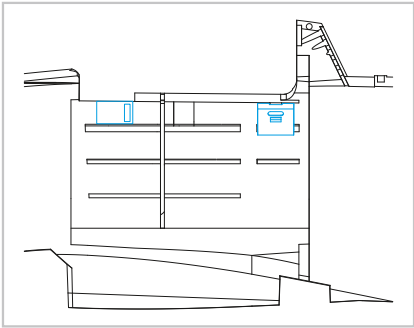
PEINTURE

*

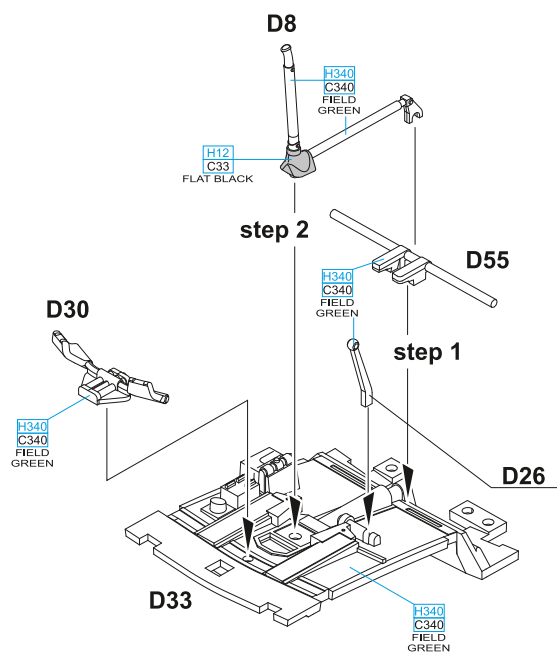
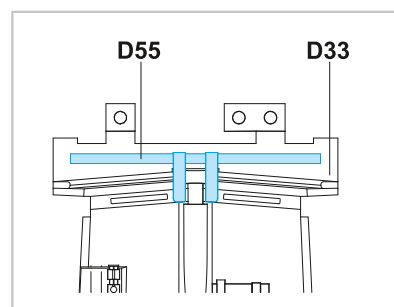
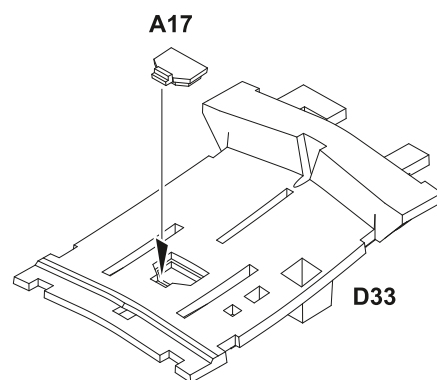
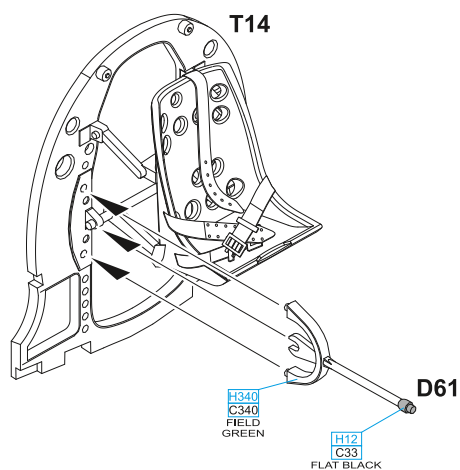
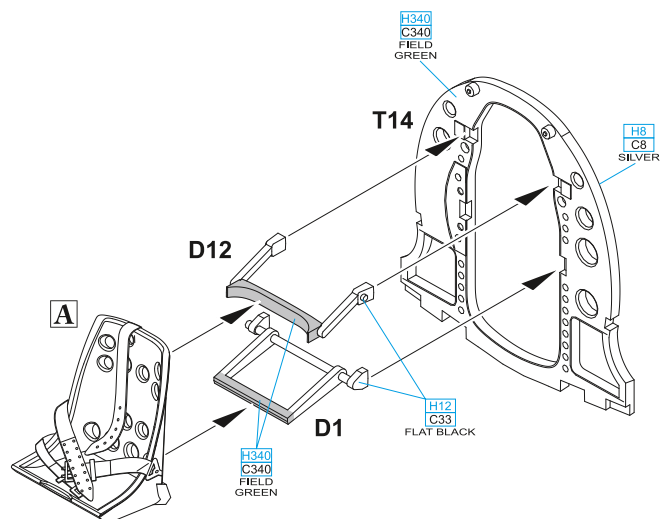
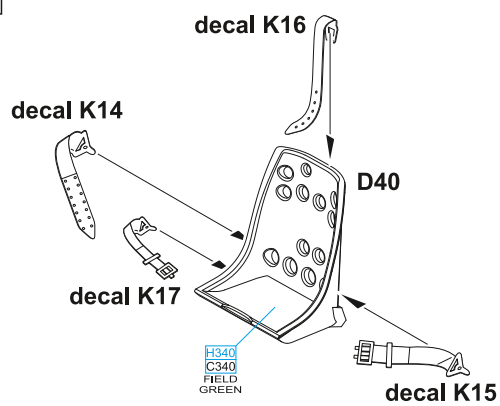
色

GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H1	C1	WHITE
H2	C2	BLACK
H3	C3	RED
H6	C6	GREEN
H8	C8	SILVER
H12	C33	FLAT BLACK
H24	C58	ORANGE YELLOW
H47	C41	RED BROWN
H53	C13	GRAY
H59	C15	LIN GREEN
H70	C60	GRAY
H77	C137	TIRE BLACK

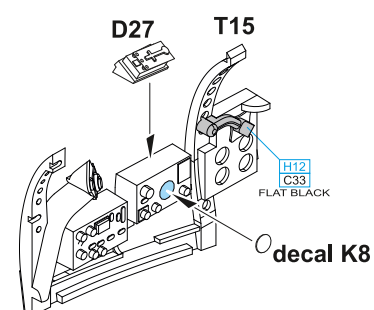
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H90	C47	CLEAR RED
H93	C50	CLEAR BLUE
H324	C324	LIGHT GRAY
H336	C336	HEMP
H340	C340	FIELD GREEN
H417	C117	LIGHT BLUE
	C125	COWLING COLOR
	C131	RED BROWN
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
SM201		SUPER FINE SILVER
SM209		COOPER
SM212		ALUMINIUM

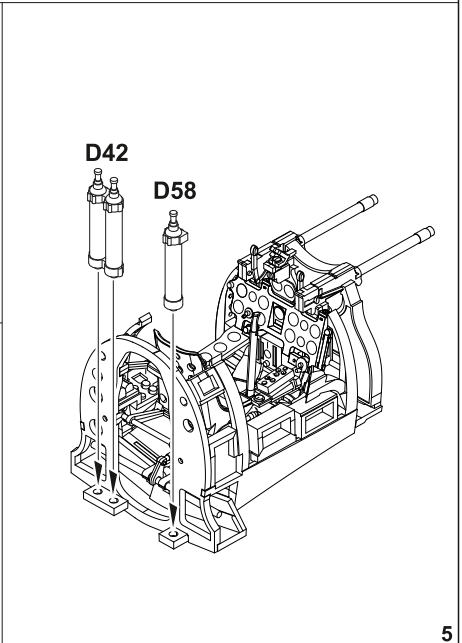
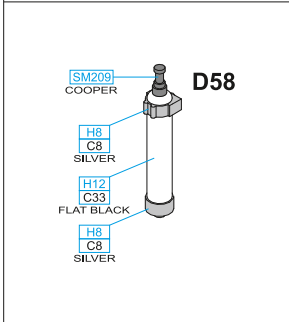
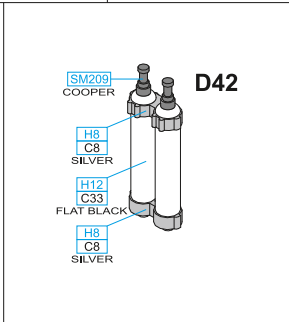
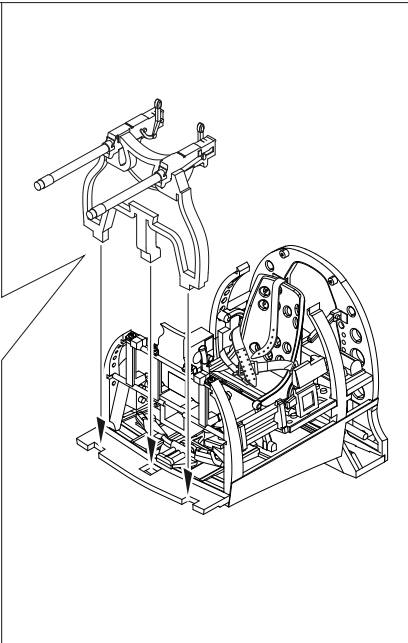
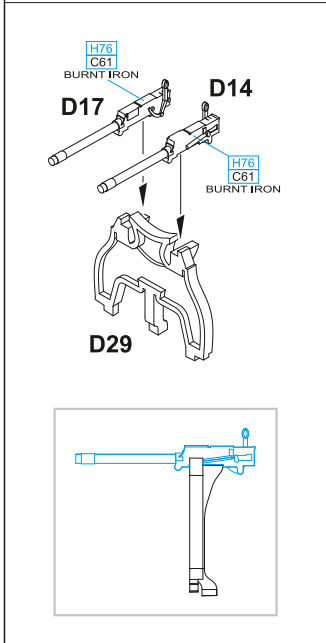
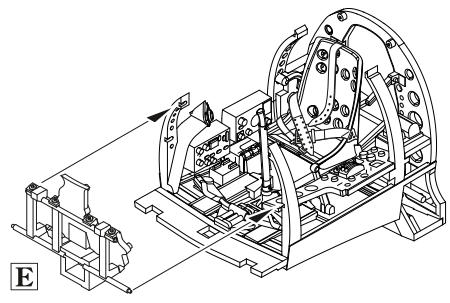
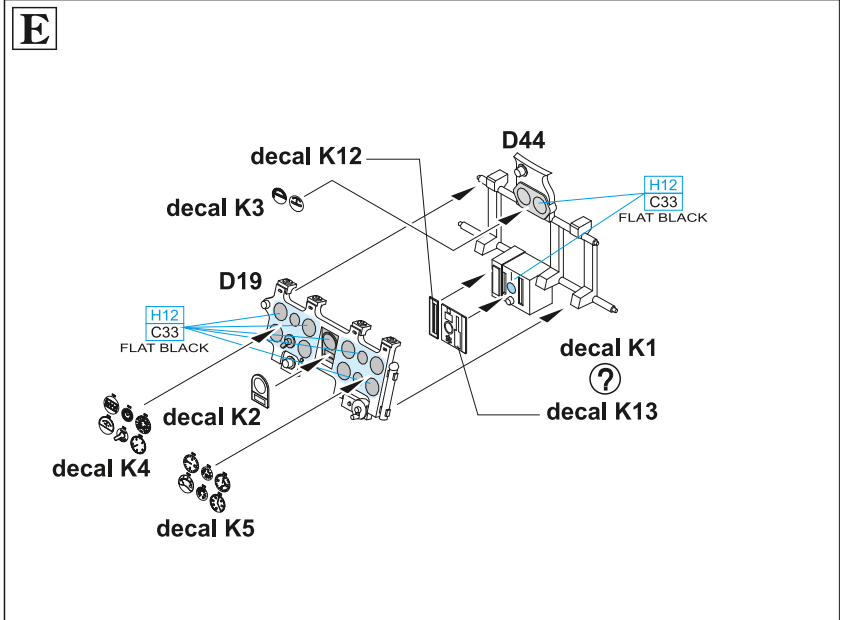
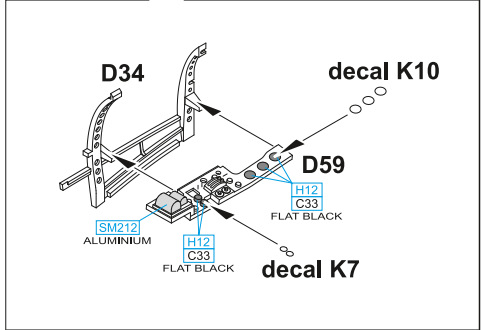
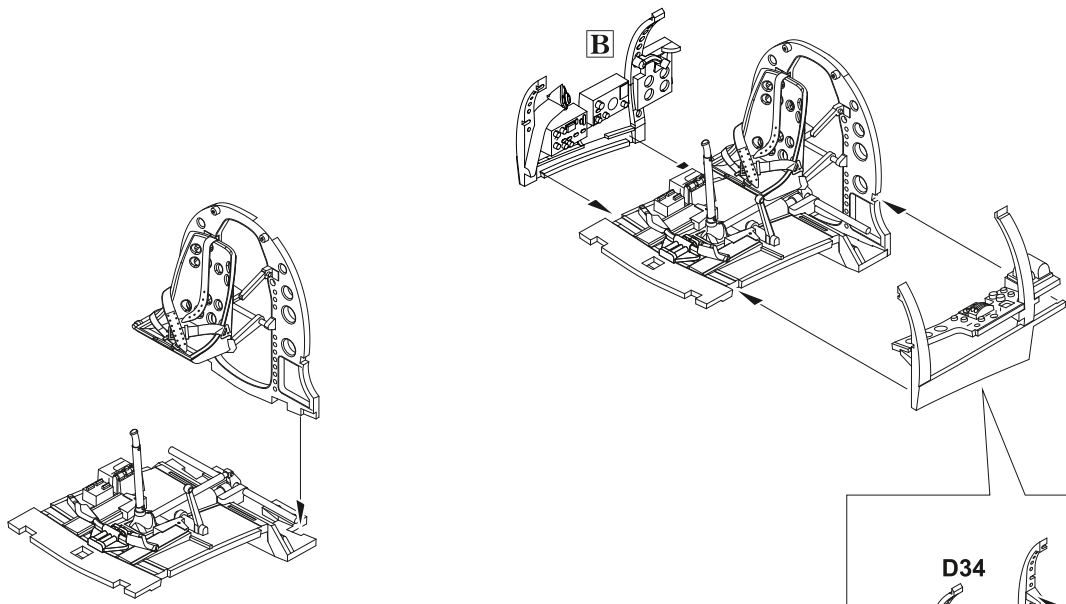

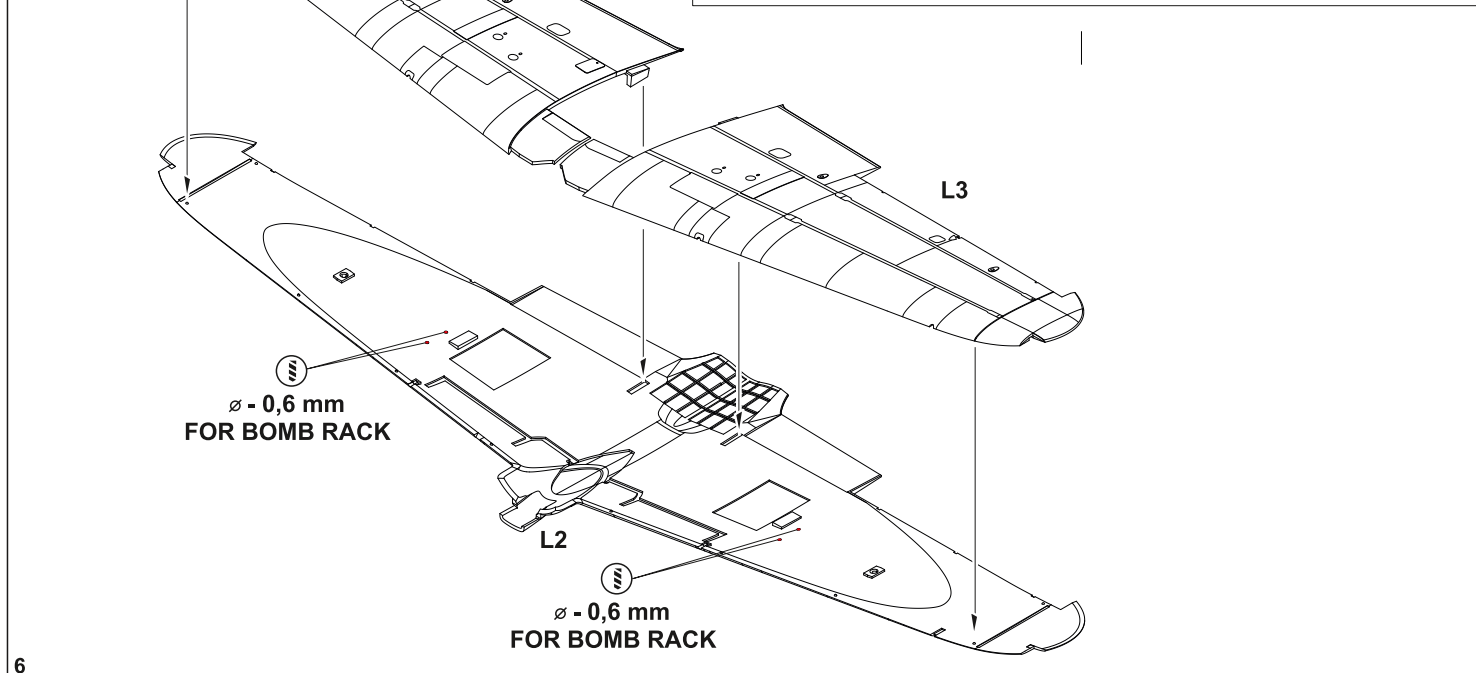
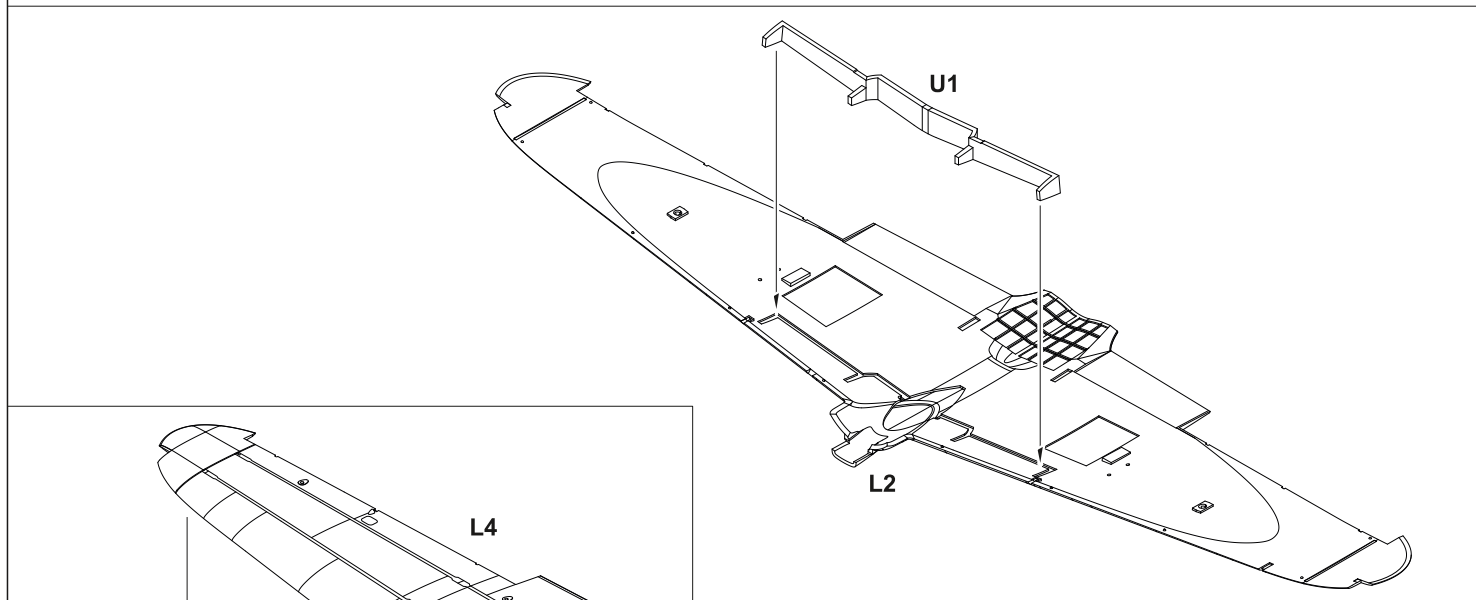
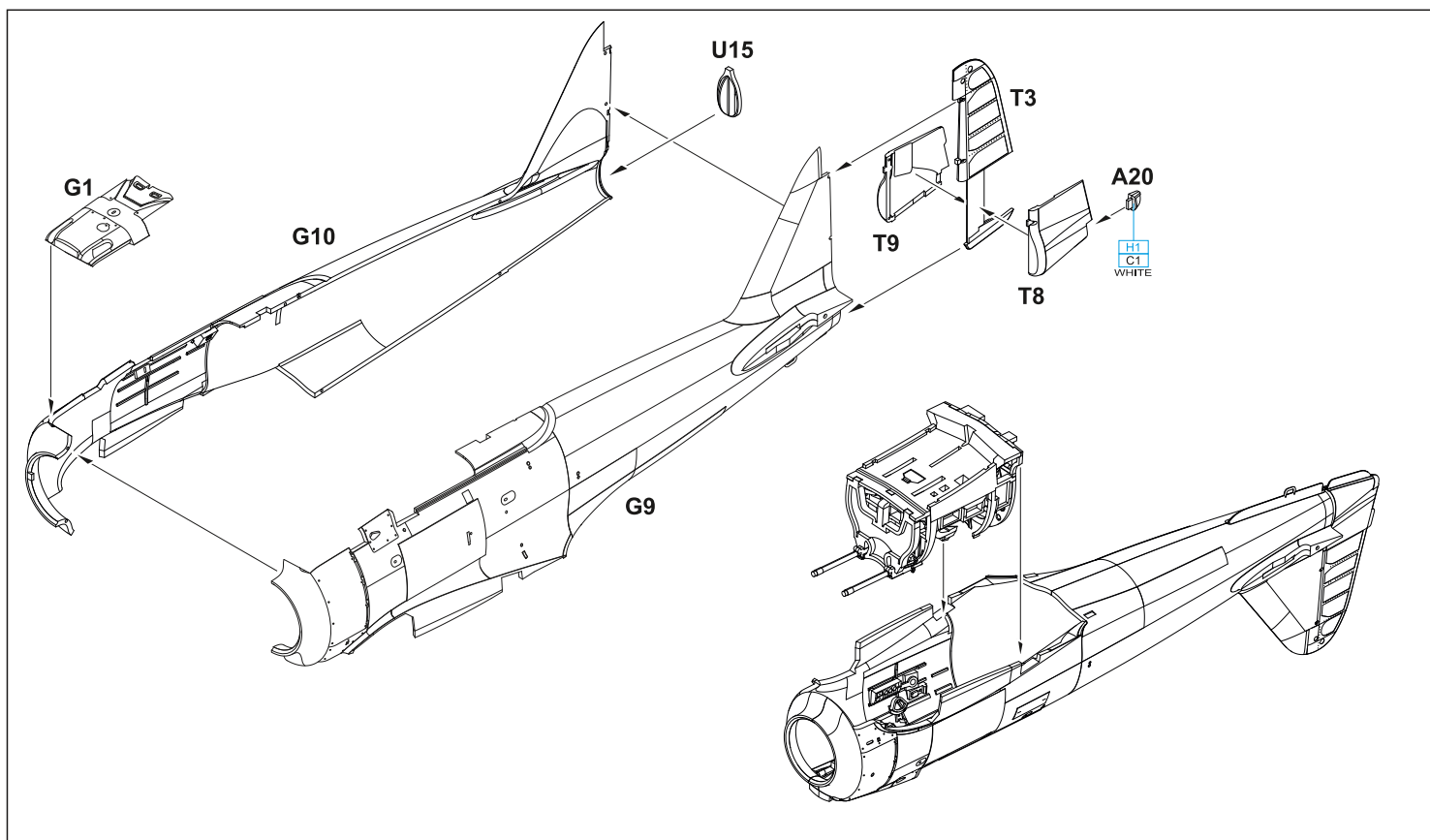
A

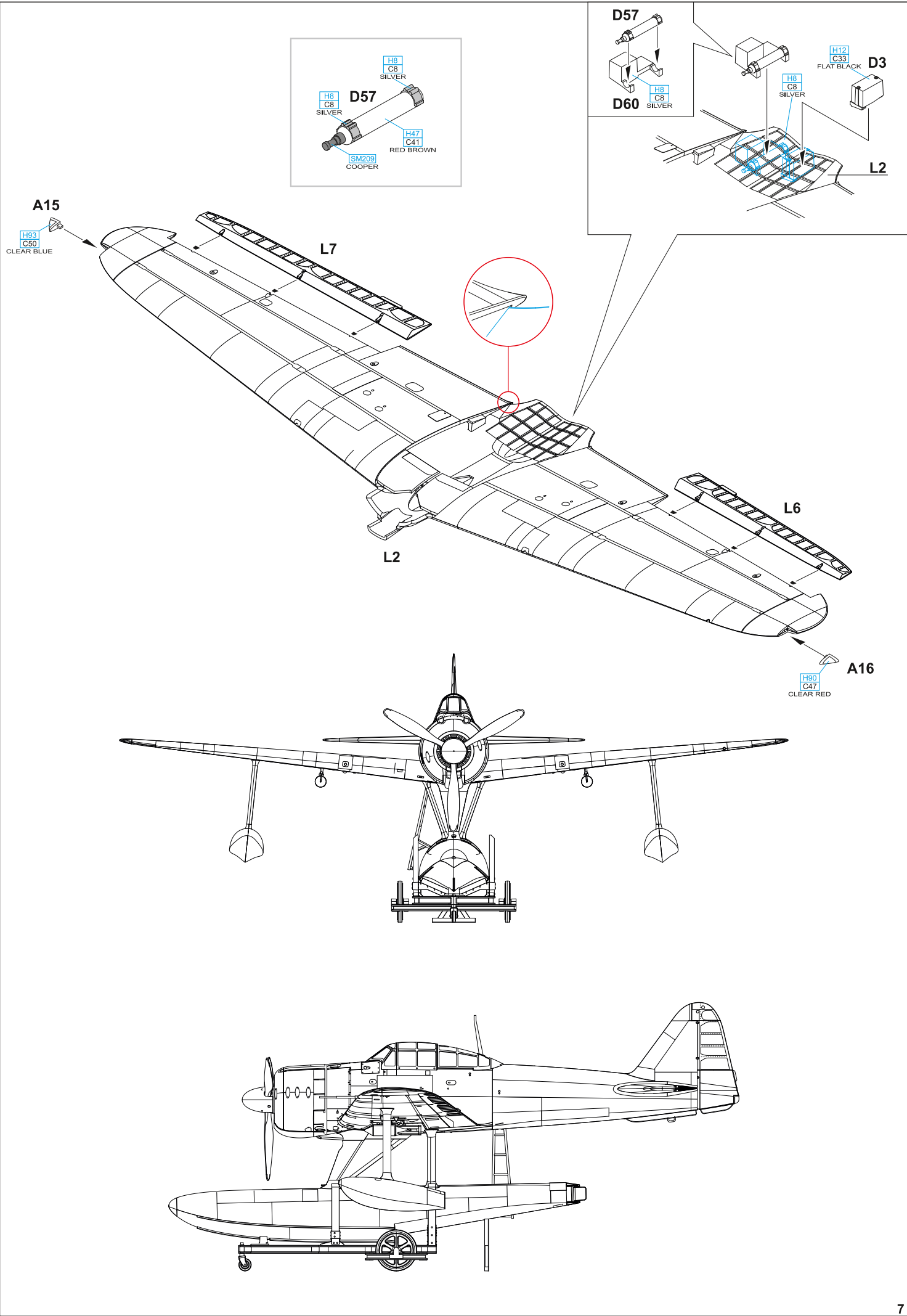

B

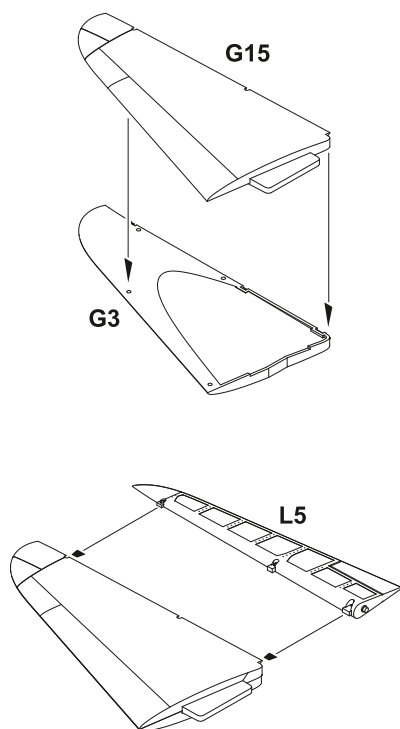

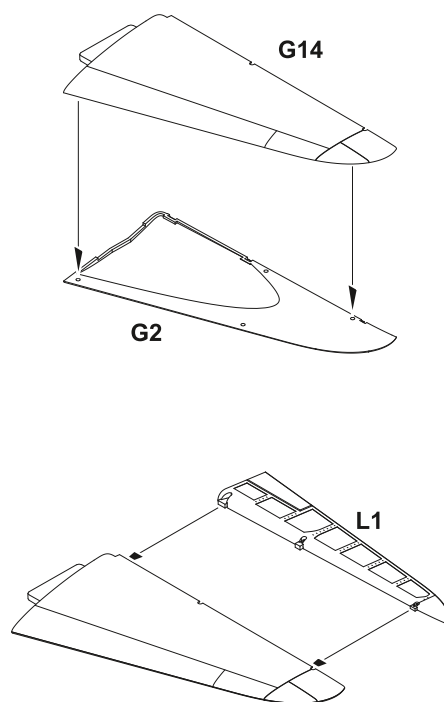

C

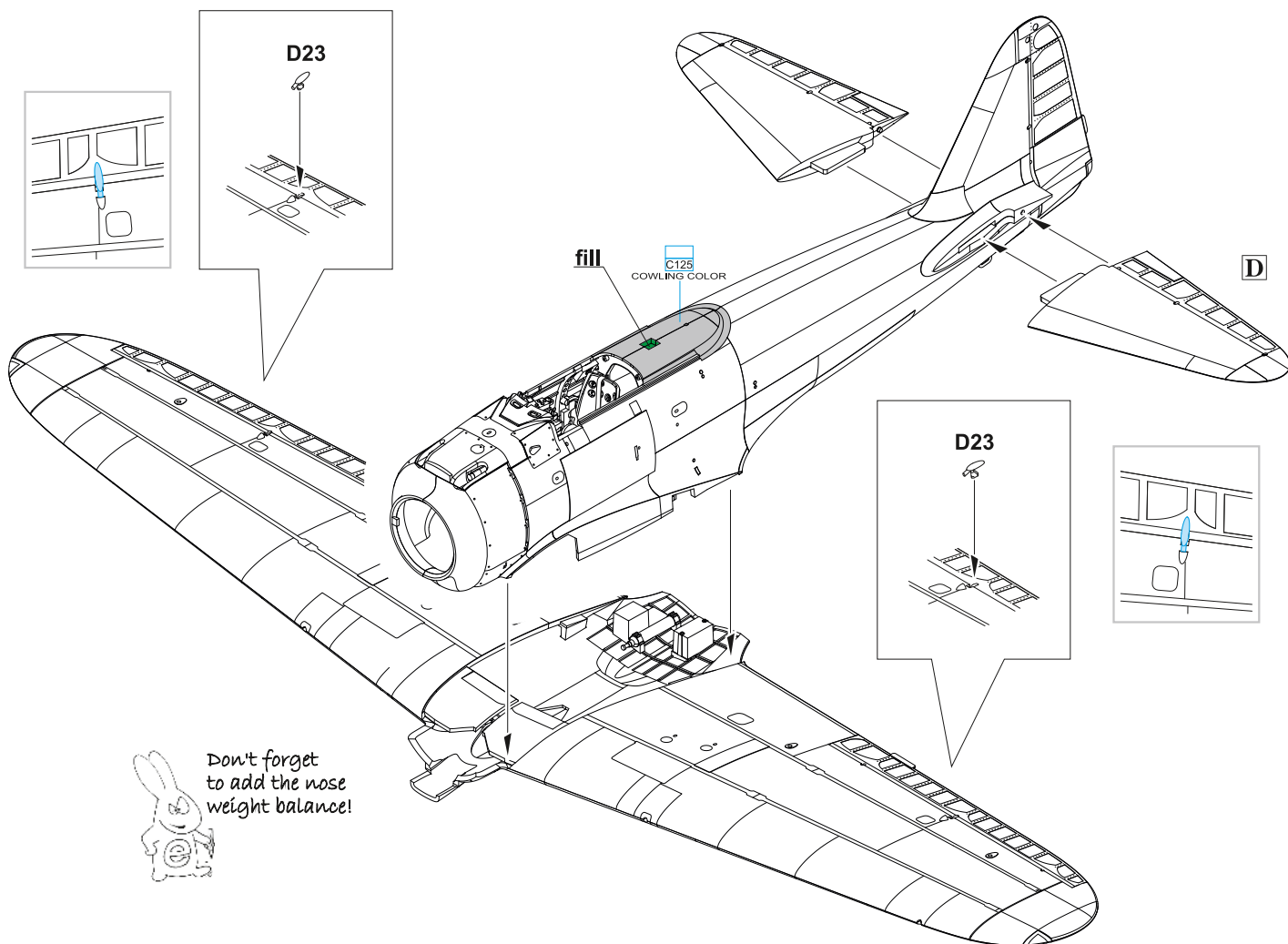

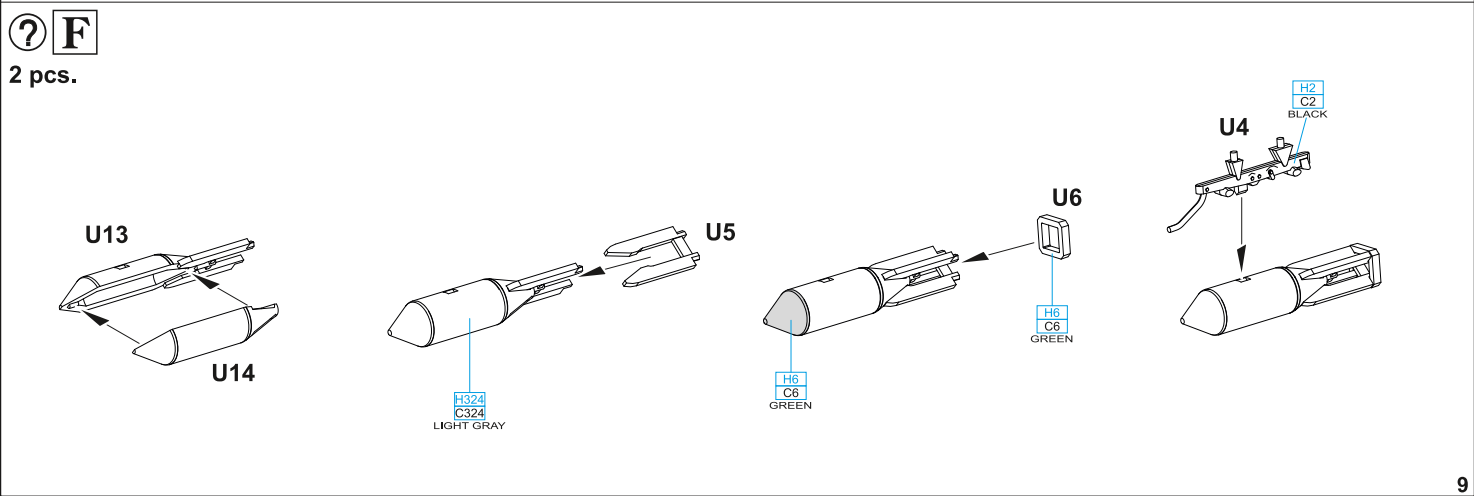
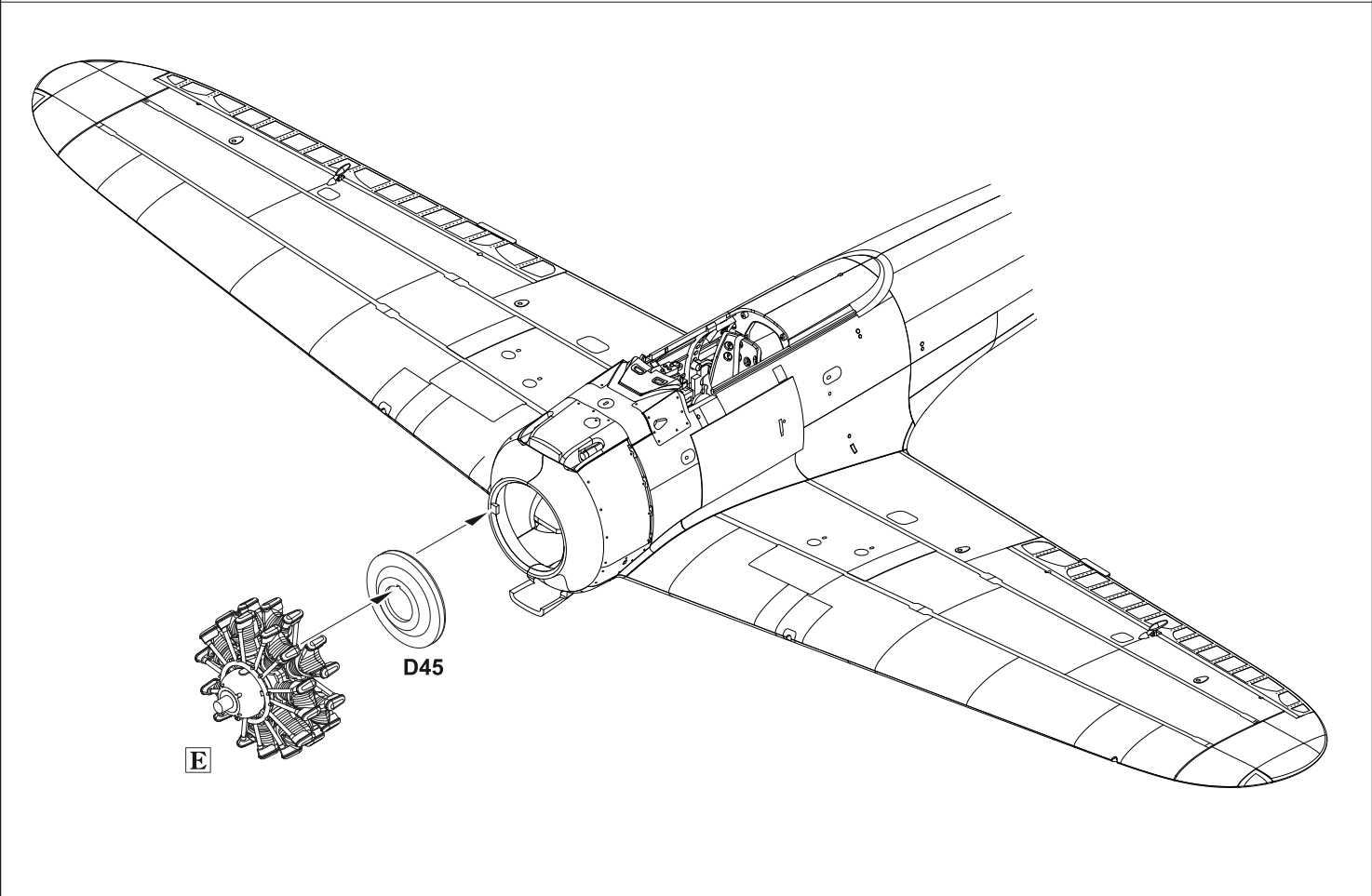
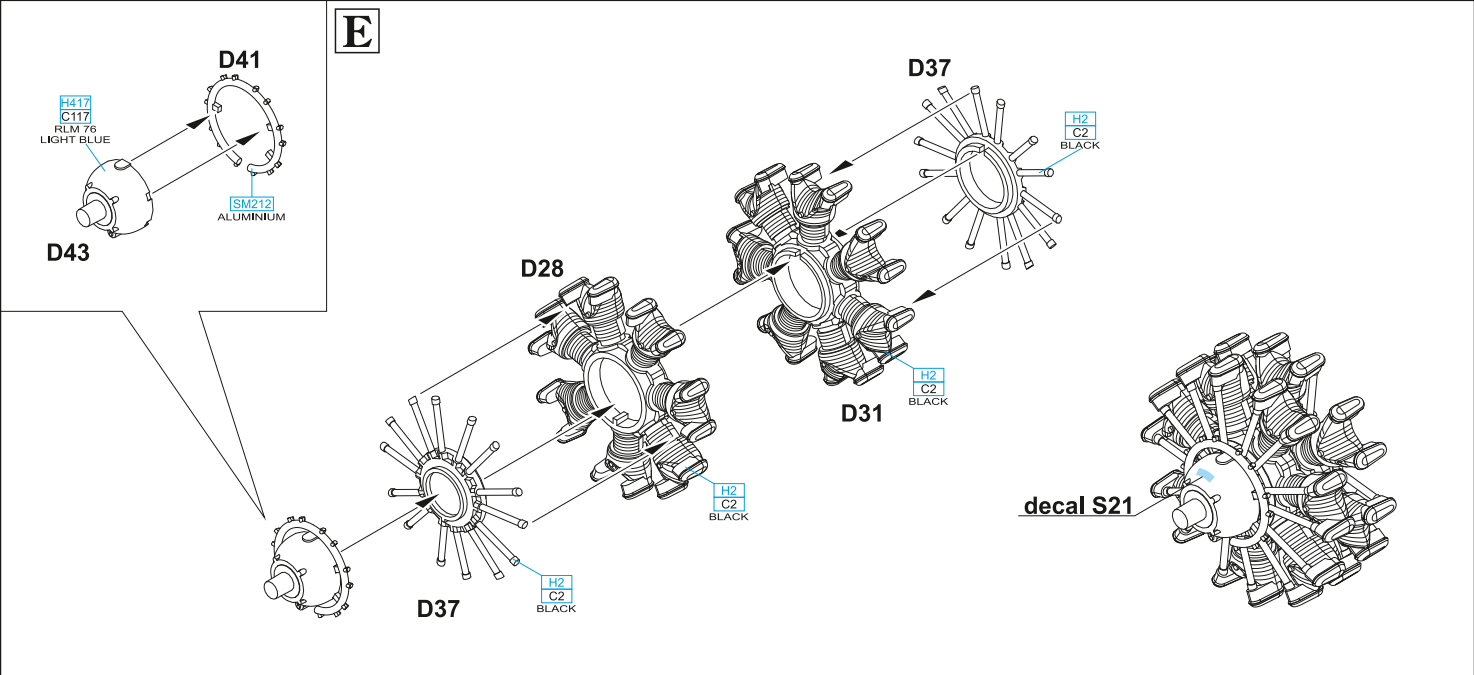
D

C

D

G

DO NOT GLUE!

G7

step 1

G8

G4

step 2

DO NOT GLUE!

G13

step 3

step 1
G7

G11

step 4

DO NOT GLUE!

G12

G16

H76
C61
BURNT IRON

G6

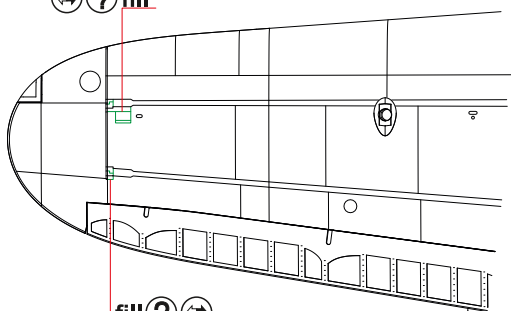
G17

H76
C61
BURNT IRON

G5

step 5

fill ?

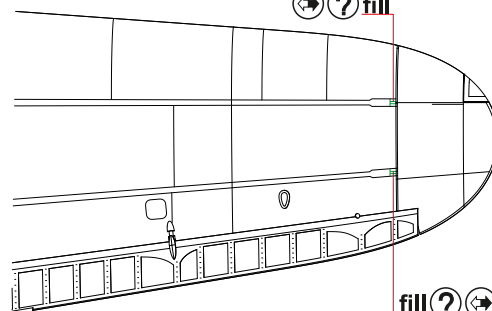
fill ?

fill - MARKINGS C, D ONLY

BOTTOM

TOP

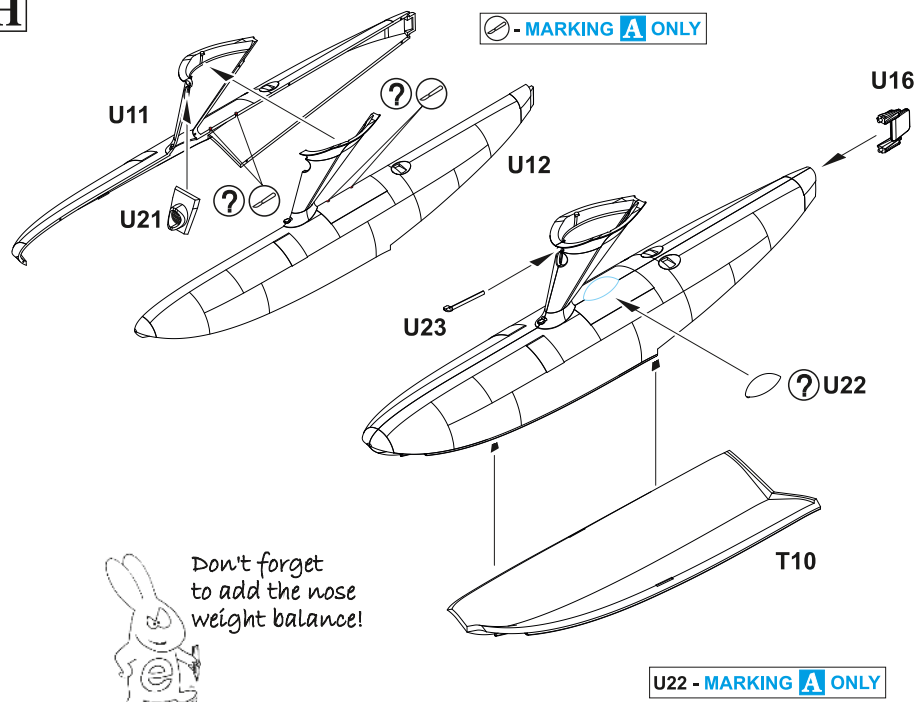
fill ?

fill ?

G

C125
COWLING COLOR

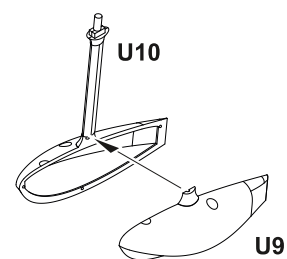
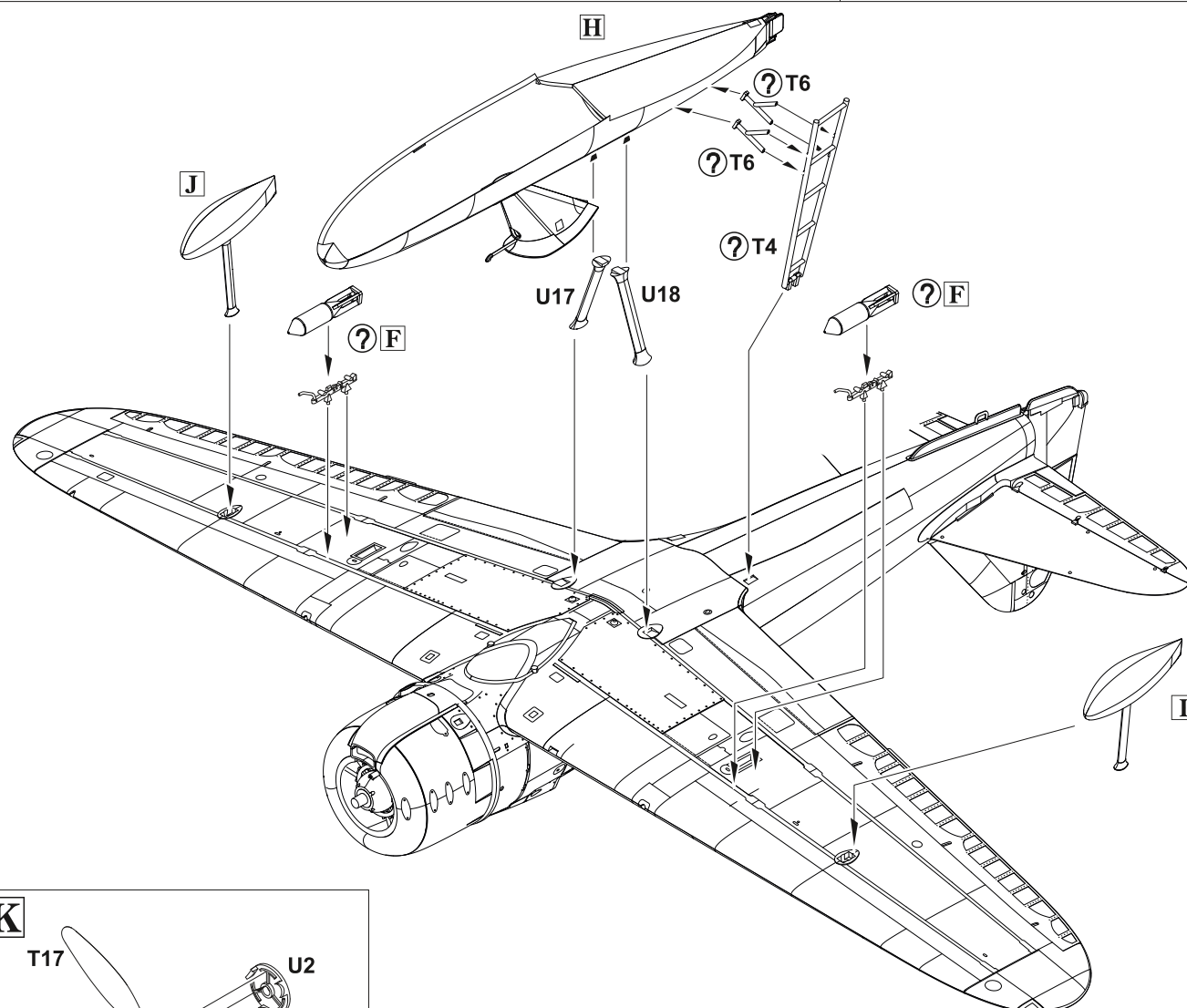
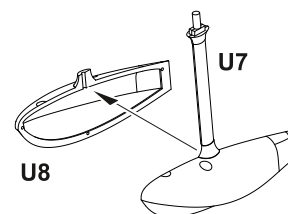

Don't forget
to add the nose
weight balance!

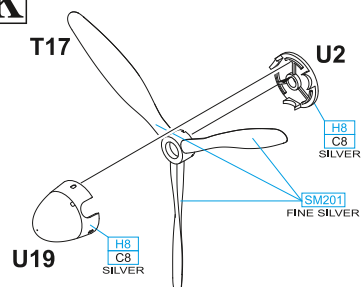
 - MARKING **A** ONLY

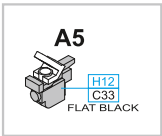
U22 - MARKING **A** ONLY

I

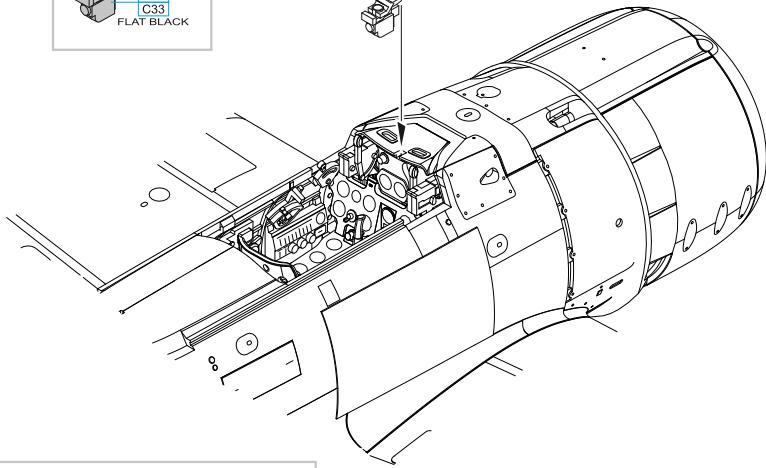
J

K

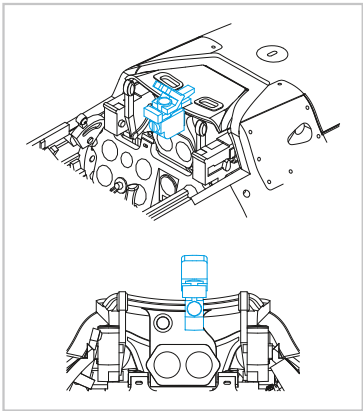
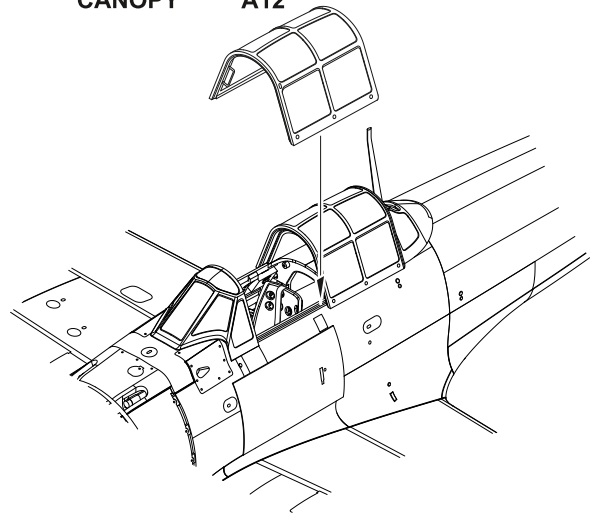

A5

OPEN
CANOPY

A12

CLOSED
CANOPY

D53

A14

A10

A4

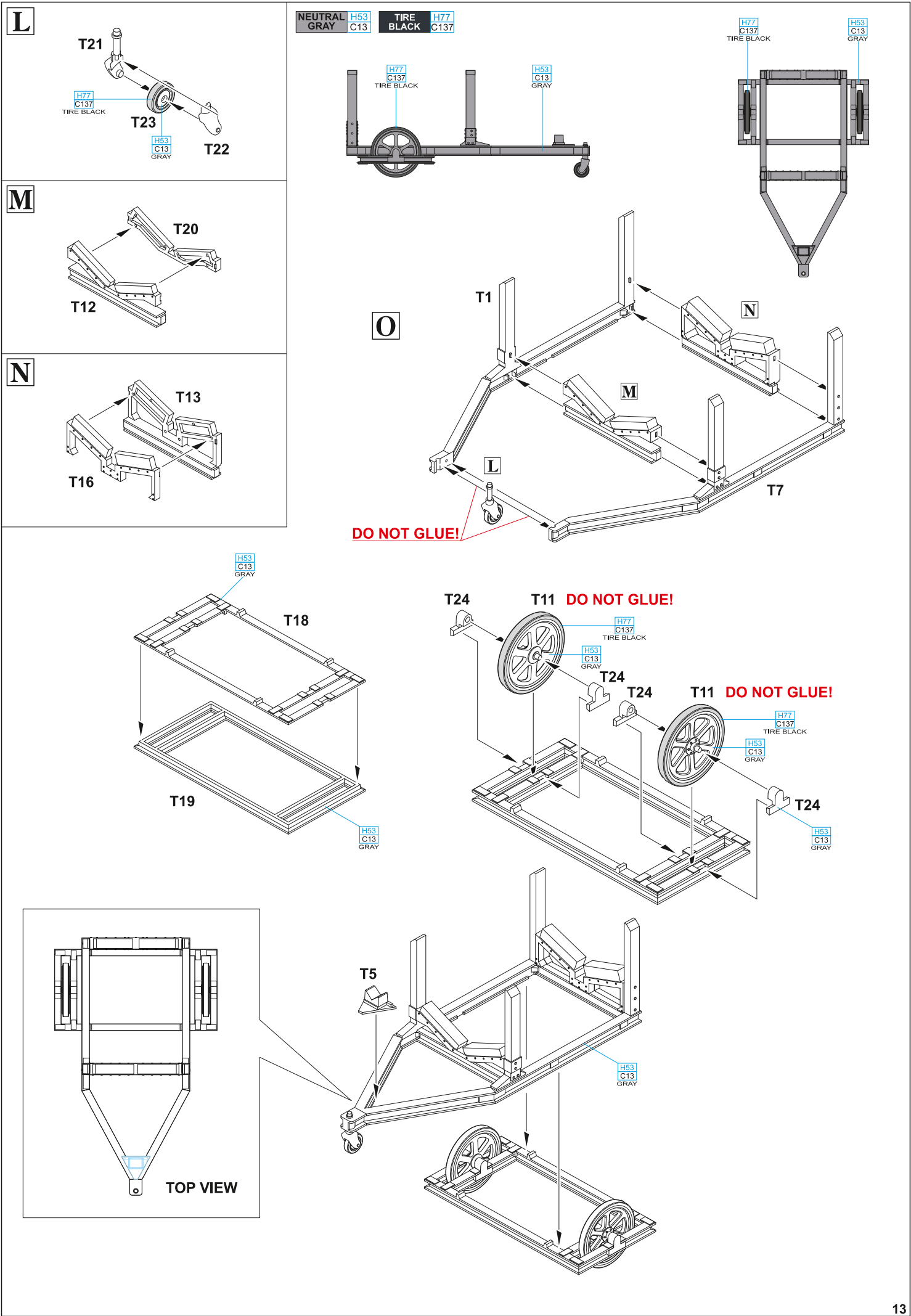
C125
COWLING COLOR

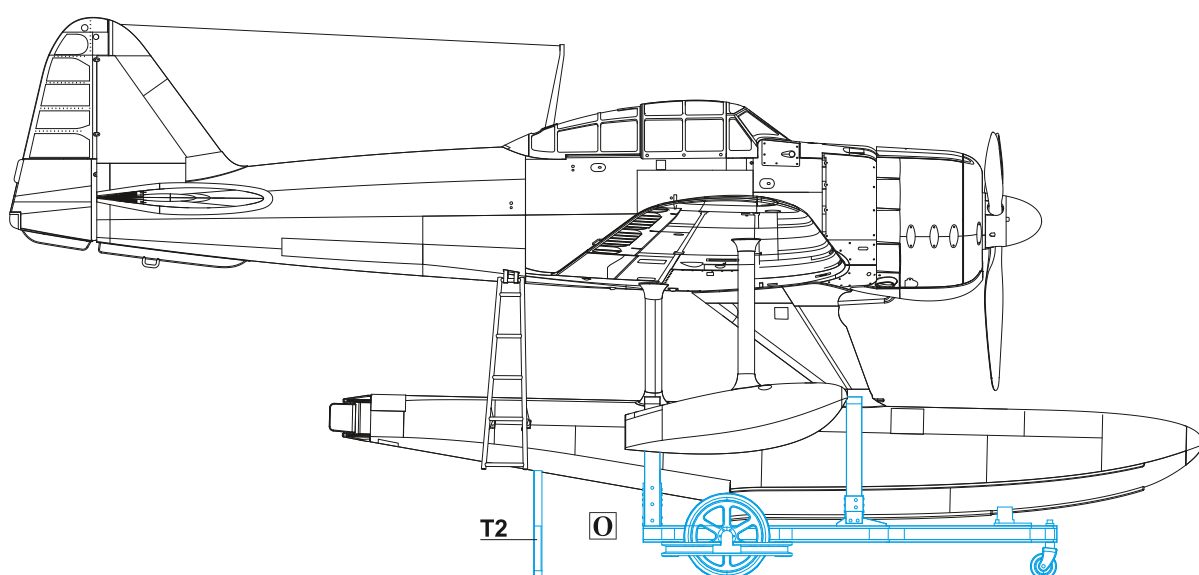
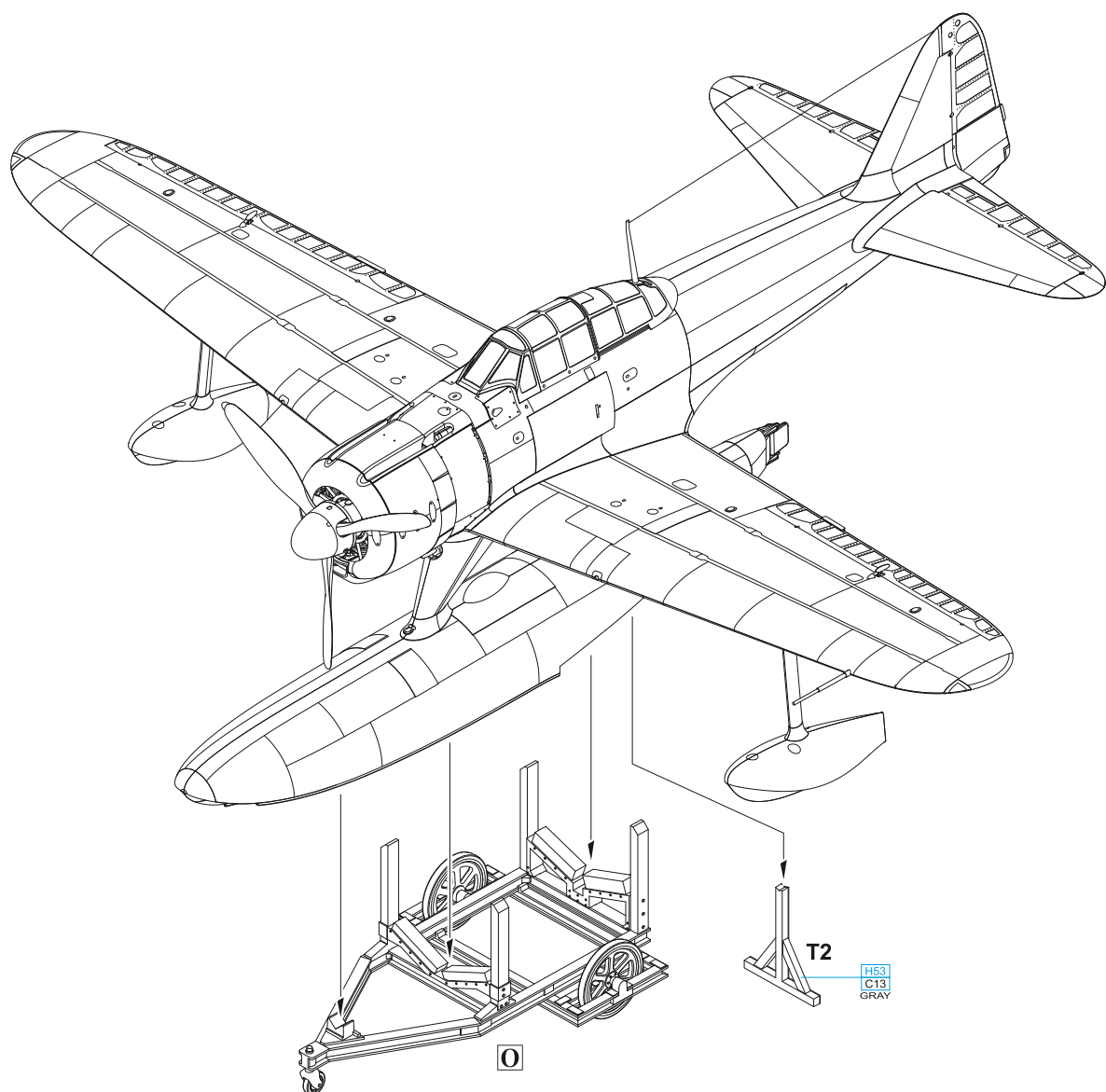
A1

H93
C50
CLEAR BLUE

A1

H93
C50
CLEAR BLUE

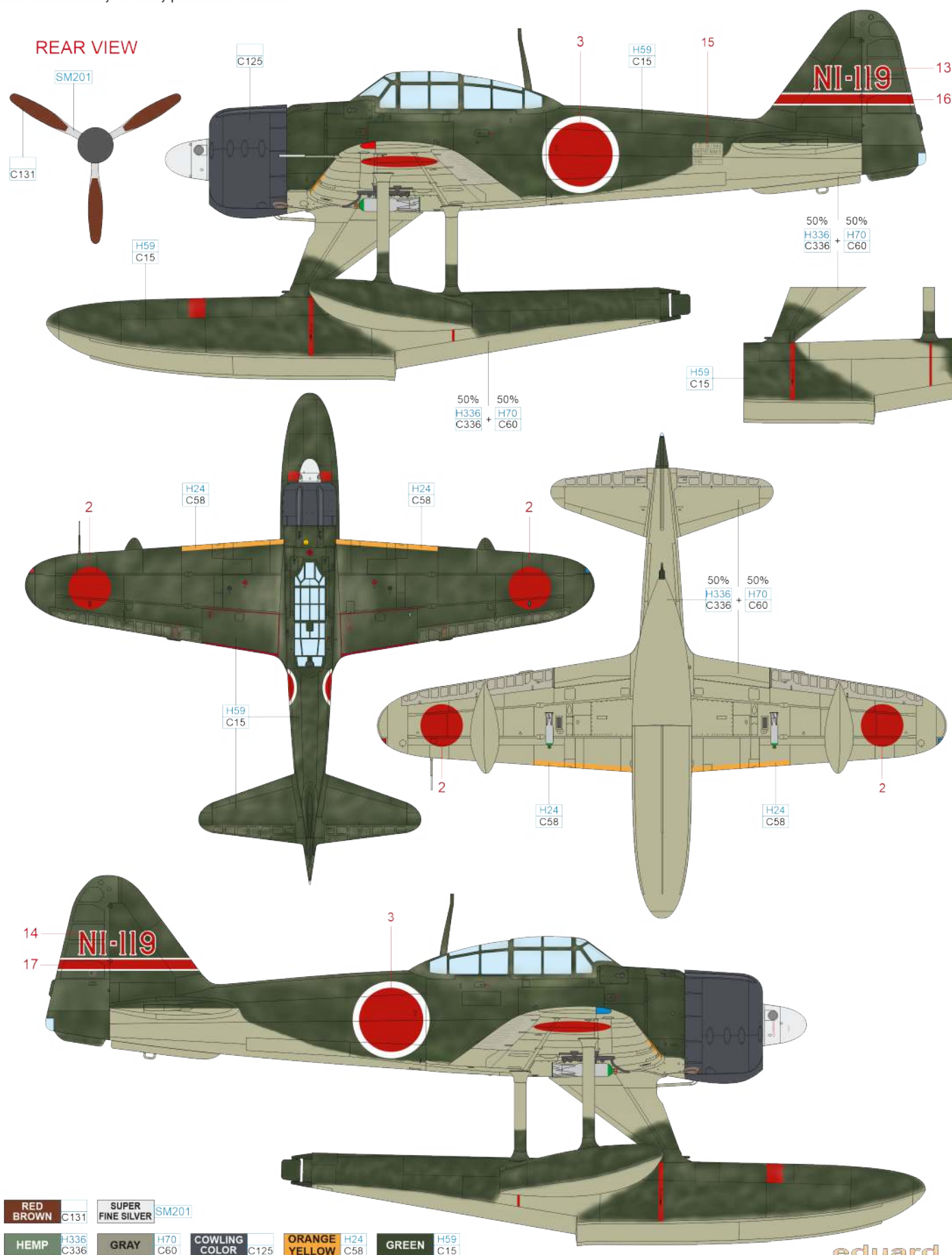
A

Vyobrazený letoun je jedním z prvních vyrobených Rufe, které měly shora na hlavním plováku vystouplý kryt a jejichž křídlo mělo sklápěcí koncové obtoky. Kamikawa Maru byla dokončena v roce 1936 jako zaoceánský parník, ale o rok později byla přestavěna na nosič hydroplánů a až do jara 1941 byla bojově nasazena v agresi proti Číně. Na počátku bojů v Pacifiku byla její letecká jednotka vybavena hydroplány E13A1 Jake a F1M2 Pete, ale od září 1942 byla nasazena v oblasti Salamounových ostrovů s jedenácti letouny A6M2-N a dvěma F1M2. Hlavními úkoly jejich letců byla ochrana základen, doprovody konvojů a také útoky na pozemní jednotky na Guadalcanal. Mimo střetnutí s letouny B-17 a letci z Cactus Air Force se letci z Kamikawa Maru dostali také do boje s letouny z USS Hornet (CV-8). Letoun je na boxartu zobrazen při leteckém boji, k němuž došlo 13. září 1942 nad Guadalcanalem. V té době již měl pravděpodobně žlutý identifikační náter na náběžné hraně křídla.

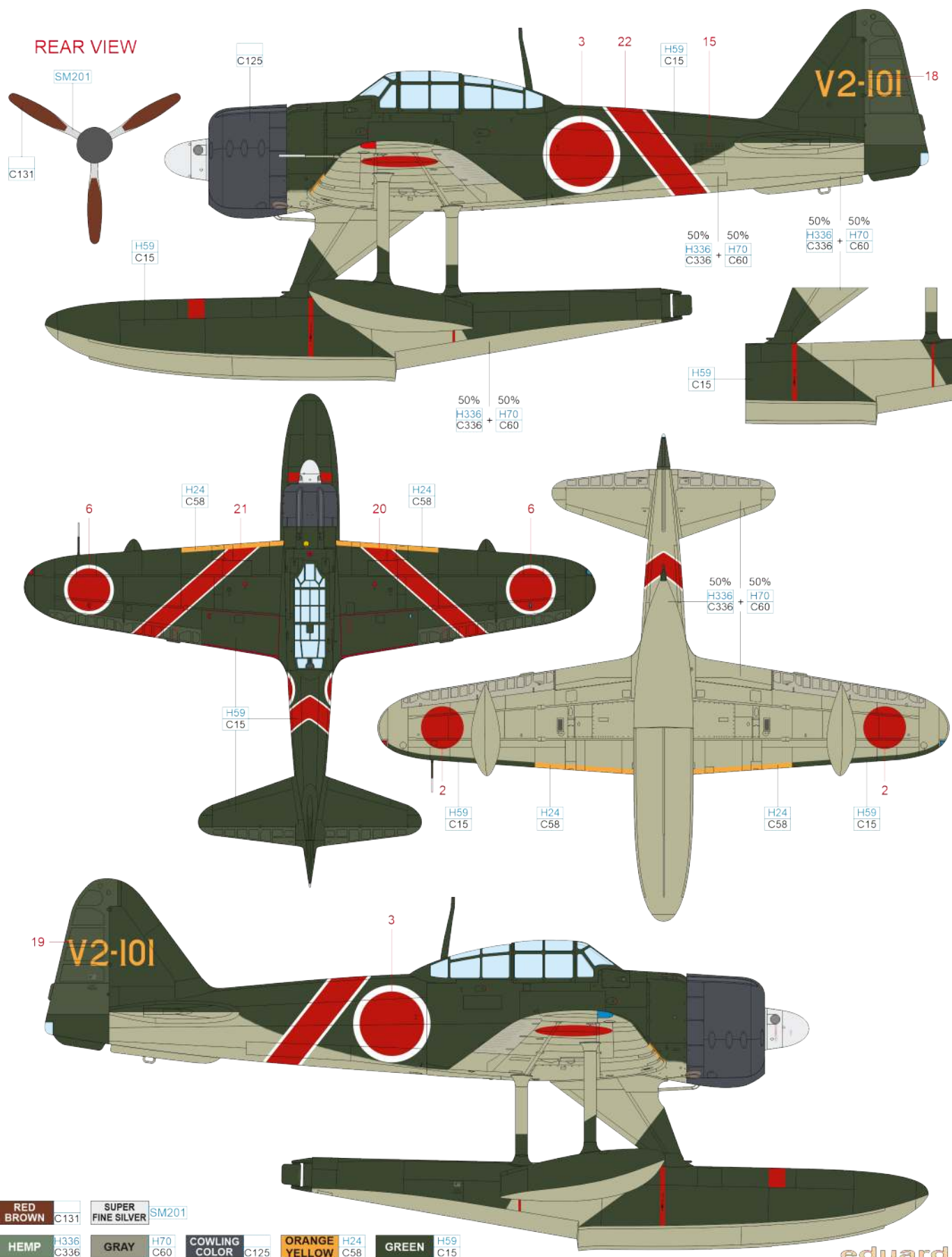
B Kōkūtai 802, základna Faisi-Poporang, Shortlandské ostrovy, únor 1943

Tento letoun patřil mezi nové stroje, které Kōkūtai 802 převzala v Japonsku počátkem roku 1943. U jednotky letoun dostal nátěr tmavě zelenou barvou a měl pravděpodobně pozdní provedení výrobní tabulky na trupu. Ocasní plochy nesly vodorovný červený pruh, který byl zřejmě identifikačním prvkem jednotky. Je pravděpodobné, že se letoun zúčastnil leteckých bojů 13. a 14. února 1943 při obraně Shortlandských ostrovů a Buinu, při nichž americké letecké jednotky utrpěly poměrně výrazné ztráty. Po přesunu do oblasti Marshallových ostrovů v březnu 1943 se Kōkūtai 802 pod vedením podporučíka Yamazakiho zabývala především hlídkovou činností, protiponorkovými patrolami a stíháním čtyřmotorových bombardérů. Dálkový průzkum prováděla další část této jednotky, která byla vyzbrojena stroji H8K Emily. V říjnu byla stíhací jednotka Kōkūtai 802 začleněna do Kōkūtai 902 a v listopadu se dostala do střetu s letouny US Navy při náletu na Truk.

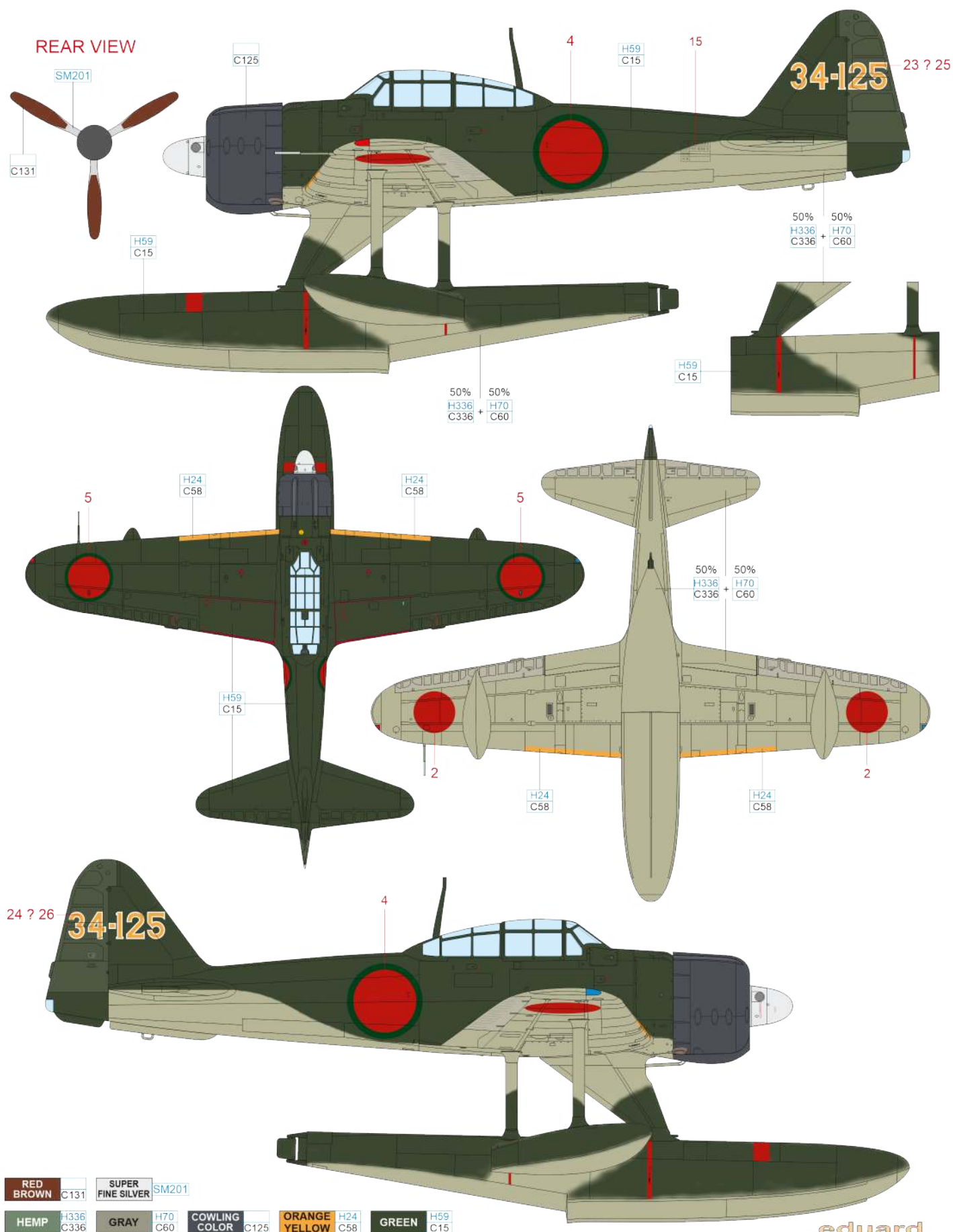
C ppor. Toshio Araki, Kōkūtai 452, jezero Bettobi, ostrov Shumshu, Kurily, léto 1943

Letouny této stíhací jednotky nesly postupně nejméně čtyři různá označení na ocasních plochách podle toho, jak byly přeznačovány a podřízeny různým velitelstvím. Po evakuaci z Aleutských ostrovů do Japonska byla jednotka nasazena v oblasti Kuril pod velením Toshio (Shunji) Arakiho. Zobrazený letoun s výrazným označením mohl být jeho osobním strojem. Tento důstojník absolvoval 67. ročník námořní akademie v červenci 1939. Po službě na palubě ponorky I-10 zahájil svou leteckou kariéru u Kashima Kōkūtai. Během bojových operací Kōkūtai 452 se jeho piloti střetávali hlavně s letouny B-25 a B-24. Araki byl velmi důsledným a přísným důstojníkem. Miloval hru na housle, kterou někdy poněkud stresoval své okolí. V severských podmínkách Kuril pozvedával morálku gramodeskami, které byly jeho koníčkem. Později sloužil u Sukumo Kōkūtai, poté u Kōkūtai 453 a nakonec se stal velitelem jednotky Zer u Kōkūtai 302 při obraně Japonska. Zahynul 16. února 1945 při pokusu o nouzové přistání po boji s Hellcaty nad základnou Atsugi.

D Kōkūtai 934, ostrov Ambon, Moluky, březen 1944

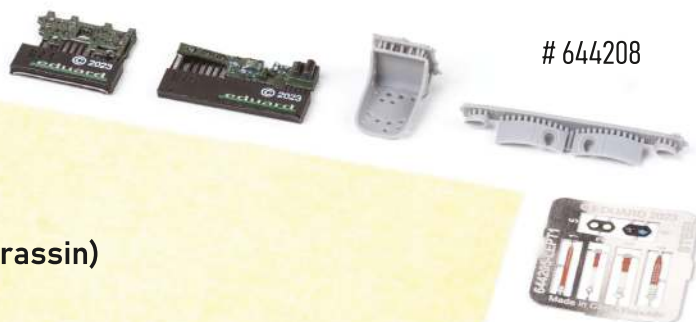
Tento letoun byl dokončen v pozdním provedení s továrním nátěrem tmavě zelenou barvou. U jednotky byly přetřeny bílé lemy u Hinomaru kvůli snížení viditelnosti stroje. Označení stroje 34-125 je v některých publikacích interpretováno jako 34-135 a uvádí jeho provedení v červené barvě. Kōkūtai 934 byla na počátku roku 1944 vyzbrojena pozorovacími letouny E13A Jake, F1M Pete a stíhacími letouny Rufe a N1K Rex. Jejimi častými protivníky byly osádky Beaufighterů z No. 31 Sqn. RAAF. Jeden ze stíhačů Kōkūtai 934, podd. 2. tř. Hidenori Matsunaga, si ve spoluúčasti připsal přibližně deset sestřelených Beaufighterů. Velitelem stíhací peruti byl podpor. Toshiharu Ikeda, který si s Rufe připsal vítězství nad Spitfirem. Ikeda se později stal velitelem Hikōtai 603 a padl 23. června 1944 na Saipanu.

Eduard goodies for

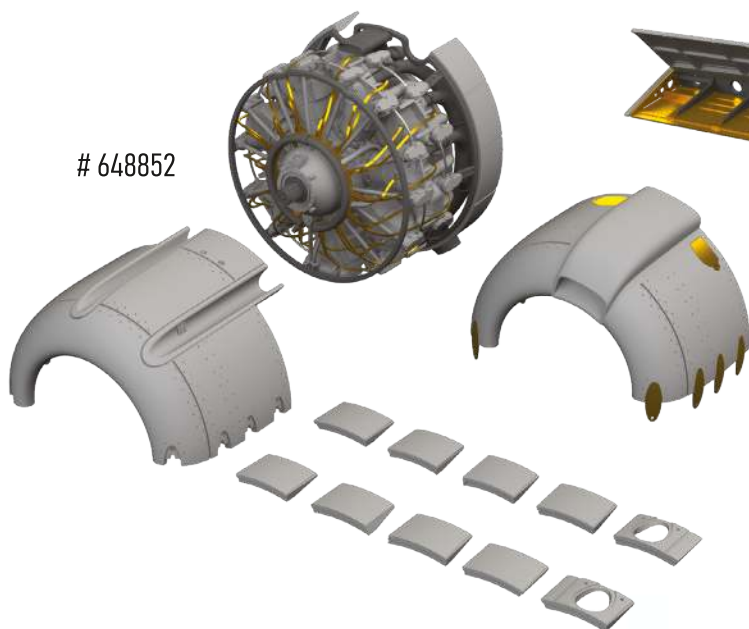
A6M2-N Rufe 1/48

- 481109 A6M2-N Rufe landing flaps (PE-Set)
- FE1563 A6M2-N Rufe Weekend (PE-Set)
- 644205 A6M2-N Rufe LööK (Brassin)
- 644208 A6M2-N Rufe LööKplus (Brassin)
- 648845 A6M2-N Rufe seat PRINT (Brassin)
- 648846 A6M2-N Rufe exhaust PRINT (Brassin)
- 648847 A6M2-N Rufe cannon barrels
& cockpit guns PRINT (Brassin)
- 648848 A6M2-N Rufe folding wingtips PRINT (Brassin)
- 648849 A6M2-N Rufe gun bays PRINT (Brassin)
- 648850 A6M2-N Rufe cockpit PRINT (Brassin)
- 648851 A6M2-N Rufe landing flaps PRINT (Brassin)
- 648852 A6M2-N Rufe engine complete PRINT (Brassin)
- 3DL48114 A6M2-N Rufe SPACE (3D Decal set)
- EX969 A6M2-N Rufe national insignia (Mask)

644208

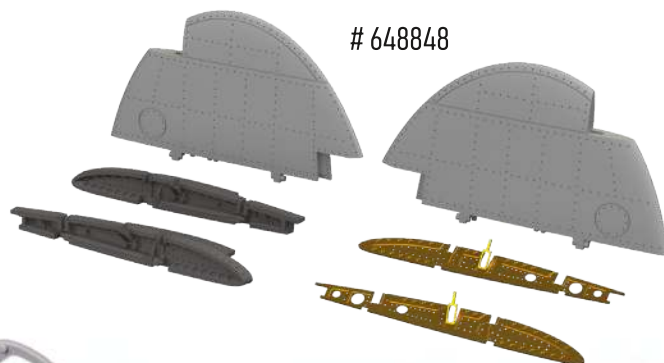
648852

648851

648848

648850

